

der forrige Behandling som ogsaa idag sagt, at Spørgsmaalet om, hvad der skal skee med Kirkeruinen, paa ingen Maade er præjudiceret ved, hvad jeg har foreslaaet, og jeg er endog fravegen den meget beskedne Forbring, som sidste Gang var opstillet, om at anvende 180 Tdr. Cement til at udfuge alle Revner og Huller, der have viist sig i Bygningen, for saaledes at forhindre en hyderligere fremadskridende Odelæggelse; Bygningen vil altsaa, hvad enten Forslaget antages eller forkastes, staae uberørt som hidtil, forbeholdt de Beslutninger og Anskuelser, som maatte være afgjørende med Hensyn til, om den skal nedrives eller blive staaende, og i saa Fald, om den skal fuldstændig paa en meer eller mindre fuldstændig Maade. Hvad angaaer den ærede sidste Talers Bemærkninger om Pladsens Bestaand og Udsigterne til at faae, ikke noget Smukt — thi det har jeg ikke lovet — men noget Anstændigt og Tækkeligt ud deraf, saa kan jeg kun ansee et eneste af de Punkter, han berørte, for rigtig. Det er ganske vist, at der ud til Store Kongensgade er nogle meget simple Bygninger, som ville opfylde Tredie- eller Fjerdedelen af det Parti af Pladsen, hvorom her er Spørgsmaal, og som bør staae bort ved Expropriation; men dette ligger ikke for her; jeg tvivler imidlertid ikke paa, at Kommunen vil ansee det for rigtig at expropriere disse Bygninger, naar den Plads, som derved indvindes, i sin Tid kan faae en betydelig Værdi. At der er Steenhuggerværksteder paa den ene Side af Pladsen, vil ikke være til nogen Hinder, og man vil altsaa beholde den Indtægt, som disse nu yde; der vil kun blive Spørgsmaal om at regulere det Plankeværk, som støder op til dem. Hvad angaaer de Høner, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, og som tilhøre det Offentlige, saa maae de sælges til Redbrudelse, og hvis det ikke skeer, haaber jeg, at det ikke vil vare længe, inden de falde sammen af sig selv. Den omtalte Prindsessogade har været Gjenstand for mangehaande Forhandlinger; den har egentlig aldrig eksisteret, men efter ældre Byggeplaner skulde der have været en Gade, og Husene i Akademigade, som vende ud til den, betale ogsaa Afgift som for Gadejord. Det er ganske vist, at denne Plads for

mange Tider siden er bleven hævdet som Gadeplads, i hvilken Henseende der er opstaaet flere Retstviftigheder. Der har saaledes været en Sag, hvori der den 8de Marts 1837 faldt en Overretsdom, og som efter mange Fataliteter blev afgjort ved Højesteretsdom af 10de Mai 1842, hvorved en Eier af et Sted i Store Kongensgade, som havde skaffet sig Tagdryp ud til denne Plads og indtaget et rigtigt kun lille Stykke af den i sin Eiendom, blev frifunden, dog kun af formelle Grunde, fordi det antoges, at det Offentlige ikke havde godtgjort sin Ret til at optræde som Sagsøger, det vil sige sin Eiendomsret; det staaer altsaa hen, om det er det Offentlige som Eier af Pladsen eller som Kirkeeier, eller om det er Kommunen, der i denne Henseende maa have Eiendomsret. Hvad derimod angaaer Forhandlingerne med de tilgrændsende Eiere, da har man aldrig anerkjendt nogen Berettigelse for dem til at have Binduer og Udgang til Pladsen; det er vel ved Overenskomsten indrømmet dem at have et vist Antal Binduer derud til, men det er udtrykkelig blevet dem tilkjendegivet, at de ikke derfor skulde kunne vinde Hævd derpaa, hvilket ganske vist ikke staaer i Harmoni med, at de betale Afgiften som for Gadejord. Jeg skal imidlertid ikke opholde det ærede Thing med flere Detailler, men kun sige til, at det ganske vist vil blive nødvendigt, at Ministeriet i denne Henseende sætter sig i Forbindelse med Kommunen, for ved Overenskomst at faae det Spørgsmaal afgjort, om denne Gadejord tilhører det Offentlige eller Kommunen, men dette vil let kunne skee, naar der aabnes en fra det Offentliges Side tilveiebragt Kommunikation mellem Bredgade og Store Kongensgade, som vil have det store Fortrin for den tidligere projekterede Gade, at den ved en Aabning saa stor som Bredden af et Hus er adskilt fra Akademigade; at der dog maa indrømmes de der beliggende Huse Tagdryp, Luft og Vys ud til denne Vej, anseer jeg for en Selvfølge. — Det forekommer mig forøvrigt, at Alt, hvad nu her er anført, maa være et Motiv mere til at ønske at faae Orden paa denne Sag, og dertil byder jeg Haanden ved dette mit Forslag, som jeg har reduceret i Henhold til den her i Salen tidligere stedfundne Debat; hvis